

Protokół

20. posiedzenia, I. sesyi, VII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. lutego 1896.

Początek posiedzenia o godzinie 10. minut 35 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Modest Karatnicki, Stanisław Niezabitowski, Mieczysław Urbański Zdzisław Tarnowski.

Obecnych posłów 122.

Ze strony c. k. Rządu: c. k. Rada dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół ósm-nastego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów; protokół dziewiętnastego posiedzenia złożony jest w biurze marszałkowskiem do przejrzania.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski odczytuje spis petycyj, wniesionych po dzień 1. lutego, br., które przydzielono następującym komisjom:

Komisji prawniczej, L. s.: 1361, 1364, 1365.

Komisji gospodarstwa kraj., L. s.: 1376.

Wydziałowi krajowemu, L. s.: 1366, 1367, 1368, 1369, 1371, 1372, 1374, 1377.

Komisji szkolnej, L. s.: 1362, 1370.

Komisji sanitarnej, L. s.: 1363.

Komisji petycyjnej, L. s.: 1373.

Po odczytaniu petycji L. s. 1366, Ls. 1367, gmin Duliby i Hrusiatycze o zapomogę na zakupno ziarna do zasiewów jarych, przemawia p. Witołd Niezabitowski, popierając tę petycję z wnioskiem odesłania jej do komisji budżetowej.

Marszałek oznajmia, że petycja ta odesłaną została do Wydziału krajowego, musiałyby zatem Izba uchwalić odmienny wniosek odesłania tej petycji do komisji budżetowej.

P. Witołd Niezabitowski zgadza się na odesłanie tej petycji do Wydziału krajowego.

Sekretarz p. Urbański odczytuje następujący wniosek, złożony do łaski marszałkowskiej:

Wniosek.

Zważywszy, że Wysokie c. k. Ministerstwo handlu wydało do l. 32820 cyrkularz do wszystkich władz politycznych, w któ-

rym zawiadamia, że rozporządzeniem c. k. Ministerstwa wojny Nr. 1250 oddział 7 z roku 1895 zostało wzbronionem wykonywanie w ogólności robót dla osób prywatnych rzemieślnikom wojskowym, w czynnej służbie pozostającym, a pomimo tego rozporządzenia i zakazu kowale i weterynarze wojskowi dalej kują konie dla osób prywatnych i tem samem odbierają zarobek samoistnym podkuwaczom egzaminowanym i narażają tak samoistnych, jak i współpracowników czeladzi na brak zajęcia i sposobu do życia:

zważywszy, że przy c. k. wojskowej szkole kucia koni kowale przydzieleni na kurs półroczny z nauki korzystać nie mogą, ponieważ profesor weterynarz włada tylko językiem niemieckim;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby czwał nad tem, by okólnik do wszystkich władz politycznych Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu l. 32720 jak i rozporządzenie c. k. Ministerstwa wojny Nr. 1250 oddział 7. z roku 1895 były jak najściślej przestrzegane.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby przy c. k. wojskowej szkole we Lwowie profesora, który włada tylko językiem niemieckim, zastąpił weterynarzem profesorem, któryby władał językiem krajowym.

Lwów dnia 1. lutego 1896.

M. Michalski
wnioskodawca.

Romanowicz, Goldman, Dworski, Weigel, d'Abancourt, Dr. Olpiński, L. Wiśniewski, Bernadzikowski, Loewenstein, Vayhinger, Klemensiewicz, Jahl, Szczepanowski, Słotwiński, Żardecki, T. Merunowicz, Dr. Jakliński, Rayski.

Marszałek oznajmia, iż pierwsze czytanie tego wniosku postawi na porządku dziennym najbliższego posiedzenia.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany postanowień uchwały sejmowej z dnia 8. lutego 1895 r., dotyczących się zapewnienia budowy projektowanej kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja Horodenka-Stefanówka.

Sprawozdawca p. Edward Jędrzejowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji kolejowej.

Izba uchwała ten wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz zdaje ustnie sprawę z załatwienia przez komisję administracyjną tych paragrafów projektu ustawy łowieckiej, które na posiedzeniu dnia 30. stycznia b. r., zwrócone zostały komisji do przerobienia.

Sprawozdawca odczytuje §. 46 w brzmieniu następującem:

§. 46. Zwierzęta uznane za szkodliwe jako: niedźwiedzie, wilki, rysie, żbiki, dziki i lisy może każdy zabijać, chwycić i przez to je nabywać, nie wolno jednak nikomu bez zezwolenia uprawnionego do polowania na cudzym gruncie zwierząt szkodliwych śledzić.

Zwierzęta następujące jako to: kuny leśne i domowe, tchórze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół białożór, sokół wędrowny, raróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotniak (rybołówka trzcinnik) czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron mogą być wewnątrz okręgu polowania przez uprawnionego do polowania, na własnym gruncie przez właściciela gruntu, wreszcie na miejscach stanowiących dobro publiczne przez każdego chwytane albo zabijane i zabierane.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

Izba uchwała bez rozprawy §. 46 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 47 w następującym brzmieniu:

§. 47. W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach, a uprawnieni do polowania, obowiązkwici tępienia ich zadość nie czynią, ma policzna Władza powiatową na doniesienie poszkodowanych:

a) uznać odpowiedzialnymi za tego rodzaju szkody tych właścicieli i dzierżawców polowania, którym udowodnionem będzie, że dziki na swoich obszarach hodują, lub, że obowiązkwici tępienia tychże zadość nie czynią;

b) udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału Rady powiatowej, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie, z dozwoleń tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 46 aliu. 1) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu gminnego polowania.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów, zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jakoteż i miejscowe Władze policyjne.

Izba uchwała bez rozprawy §. 47 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 50 w następującym brzmieniu:

§. 50. Do tępienia zwierząt uznanych w §. 46. alin. 1. za szkodliwe, może tylko uprawniony do polowania używać żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, jednakże z zachowaniem wszelkiej ostrożności, aby ztąd nie powstało niebezpieczeństwo dla ludzi i zwierząt pożytecznych.

Dlatego też powinien ustawić znaki, które bez trudności spostrzedz i rozpoznać można.

W miejscowościach, co do których Władza polityczna stwierdziła, że niedźwiedzie i dziki robią szkody, wolno także właścicielowi gruntu używać przyrządów w ustępie pierwszym tego paragrafu wymienionych, przy zachowaniu wskazanych tam ostrożności, jednakże tylko w celu chwytania niedźwiedzi lub dzików.

Izba uchwała § 50 bez rozprawy.

Sprawozdawca czyta i oznajmia, że §. 51 został już uchwalony, prócz jednego ustępu c), który komisya proponuje w następującym brzmieniu:

c) szkodę wyrządzoną przez dziki w myśl §. 47 lit. a) niniejszej ustawy.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowanie i przez zwierzynę.

Izba uchwała bez rozprawy ustęp c) §-fu 51 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca oświadcza, że wskutek wniosku p. Kramarczyka §. 56 został wypuszczony.

Sprawozdawca odczytuje §. 59 w następującym brzmieniu:

§ 59. Poszkodowany winien w czasie, w którym szkoda może być jeszcze dostrzeżona i oceniona, zgłosić przez naczelnika gminy szkodę u uprawnionego do polowania lub tegoż zastępcy, z wezwaniem o zgodne załatwienie sprawy. Gdyby ugoda w ciągu 8 dni nie nastąpiła, ma poszkodo-

wany w ciągu dalszych 8 dni pod rygorem utraty prawa do odszkodowania, z zastrzeżeniem postanowień określonych w §. 64 wnieść zażalenie do politycznej Władzy powiatowej o wynagrodzenie szkody, oznaczając w przybliżeniu swoją pretensję.

Izba bez rozprawy uchwała §. 59 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca odczytuje §. 62 w następującem brzmieniu:

§. 62. Znacze oświadczy się także co do wysokości szkody wyrządzonej przez polowanie lub zwierzynę, poczem Władza polityczna orzec ma o odszkodowaniu.

Izba uchwała bez rozprawy §. 62. w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca oznajmia, iż w następstwie uchwalenia powyższych paragrafów odpada w zupełności §. 63.

Sprawozdawca odczytuje §. 64 w następującem brzmieniu:

§. 64. Dochodzenia i usiłowania ugody przekazane w myśl poprzednich postanowień politycznej Władzy powiatowej co do szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę, mogą być przez nią od wypadku do wypadku, albo raz na zawsze aż do odwołania poruczone naczelnikowi gminy (przełożonemu obszarowi dworskiego). W tym wypadku wyznaczy równocześnie polityczna Władza powiatowa po wysłuchaniu Reprezentacji gminy (przełożonego obszaru dworskiego) i uprawnionego do polowania, dwóch znawców (§. 60) którzy mają być zaprzysiężeni raz na zawsze.

Jeżeli nastąpi delegacja naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) raz na zawsze, należy to z podaniem nazwisk znawców, ogłosić w sposób w miejscu używany i podać do wiadomości uprawnionego do polowania.

Po wydaniu takiego ogłoszenia mają być pretensje o zwrot szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych w sposób

określony w §. 59 wnoszone bezpośrednio do delegowanego naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego).

Tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) winien o każdej u niego wniesionej pretensji o odszkodowanie zawiadomić natychmiast polityczną Władzę powiatową i przedsięwziąć na miejscu potrzebne dochodzenia z przybraniem jednego, lub w wypadkach ważniejszych i trudniejszych, obydwóch ustanowionych znawców jako też podjąć określone usiłowania ugody.

Do tych dochodzeń i usiłowań ugody, również do interwencji stron i znawców mają analogiczne zastosowanie postanowienia §§. 60--62.

Jeżeli szkoda dotyczy naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego), tegoż żony albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowacanych, winien tenże naczelnik gminy (przełożony obszarowi dworskiego) zawiadomić bezzwłocznie Władzę polityczną powiatową która albo załatwi sprawę w myśl poprzednich postanowień, albo też wyznaczy inną delegację do przeprowadzenia tej sprawy.

Izba bez rozprawy uchwała §. 64 w powyższym brzmieniu.

Sprawozdawca czyta §. 65 w następującem brzmieniu:

§. 65. Jeżeli ugoda (§. 61), nie przyjdzie do skutku, ma być protokolarnie spisany wynik dochodzeń, bezzwłocznie przesłany politycznej Władzy powiatowej, która w razie potrzeby może dochodzenie w odpowiedni sposób i to także z przybraniem innych znawców kazać uzupełnić i następnie ma wydać orzeczenie (§. 62).

Bliższe przepisy i postanowienia o delegacji o przeprowadzeniu dochodzeń i usiłowań ugody przez delegatów, wydane zostaną przez c. k. Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Odwołanie trwałej delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) może polityczna Władza powiatowa zarządzić każdego czasu. Odwołanie należy ogłosić w sposób w miejscu używany i zawiadomić o tem uprawnionego do polowania.

Tak co do delegacji naczelnika gminy (przełożonego obszaru dworskiego) jak również odwołania tejże delegacji winna polityczna Władza powiatowa porozumieć się z Wydziałem powiatowym.

Izba uchwała bez rozprawy §. 65. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca odczytuje §. 78 w następującem brzmieniu:

§. 78. Zwierzyna, strzelby i przyrzady, które uznane zostały za przepadłe, sprzedane sprzedawane być mają przez polityczną Władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak, należy zakazane przyrzady uczynić niezdolnymi do dalszego użytku.

Izba uchwała bez rozprawy §. 78. w powyższem brzmieniu.

Izba przystępuje do rozprawy ogólnej nad artykułami ustawy wprowadzającej ustawę łowiecką.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą chwilą tracą moc obowiązująca dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. lipca 1869 Nr. 26 dz. u. kr., która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych:

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca p. Adam Jędrzejowicz czyta:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw krajowych. Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, z wyjątkiem ustawy z 19. lipca 1869 r. Nr. 26. dz. ust. kr., która pozostaje nadal w mocy obowiązującej.

Izba uchwała art. I. bez rozprawy w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta:

Art. II.

Wykonywanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba bez rozprawy uchwała art. II. w powyższem brzmieniu.

Sprawozdawca czyta tytuł i wstęp ustawy:

U s t a w a

z dnia którą wydana zostaje ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy powyższy tytuł i wstęp wstawy.

Marszałek konstatuje, że cały projekt ustawy łowieckiej został uchwalony i oznajmia, że trzecie czytanie tej ustawy postawi na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o wnioskach Wydziału krajowego w przedmiocie subwencji na restaurację katedry na Wawelu.

Sprawozdawca p. Paszkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Na restaurację katedry na Wawelu, przeznacza się subwencyę z funduszu krajowego w sumie stu tysięcy (100.000) zł. a w. płatną najdłużej w ciągu lat dziesięciu, począwszy od roku 1896.

II. Na rok 1896, przeznacza się z powyższej subwencji do wypłaty jako pierwszą ratę dziesięć tysięcy (10 000) złr. a w. i wydatek ten wstawia do rubryki VIII. wydatków funduszu krajowego na r. 1896.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji prawniczej: 1. o sprawozdaniu Wydziału kraj. w przedmiocie uchwał Wysokiego Sejmu dotyczących ustawodawstwa podatkowego i o należnościach prawnych (L. W. 70.371/95); 2. o wniosku posła Pinińskiego (L. s. 134/95) tyczącym się: a) ulg w należnościach prawnych; b) reformy postępowania spadkowego i Notaryatu; oraz c) rozszerzenia i zaostżenia przepisów karnych przeciw lichwie; 3. o wniosku posła Kramarczyka w sprawie powierzenia agend notaryuszów urzędnikom sądowym.

Sprawozdawca p. Piniński uwolniony od czytania tego sprawozdania odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie uchwał Sejmu z dnia 16. maja 1893, z dnia 10. lutego 1894, z dnia 28. stycznia 1895 i z dnia 1. lutego 1895 dotyczących ustawodawstwa podatkowego i o należnościach prawnych, przyjmuje Sejm do wiadomości.

Nadto wzywa Sejm c. k. Rząd:

II. ażeby w jak najkrótszym czasie przedłożył do konstytucyjnego traktowania projekt ustawy o należnościach prawnych, jednolity, jasny, zrozumiały, systematycznie opracowany, uchylający wszystkie obowiązujące obecnie ustawy i rozporządzenia o stemplach i należnościach prawnych, uwzględniający przytem potrzebę ulżenia ludności;

by przy ułożeniu nowej ustawy w powyższym przedmiocie uwzględnił także zasadę, że spadki po ascendentach i descendentach na podstawie prawnego dziedziczenia lub ostatniej woli rozporządzenia odziedziczone, których czysta wartość 500 złr. nie przenosi, mają być wolne w zupełności od opłaty skarbowej;

wreszcie, gdyby projekt obejmujący całość nowej ustawy o należnościach

prawnych, nie mógł być w najkrótszym czasie przedłożonym, ażeby przedłożył co rychlej do konstytucyjnego traktowania, nowelę zmieniającą ustawę z d. 31. marca 1890 dz. u. p. Nr. 53 w kierunku wyżej pod II. wskazanym.

III. aby, bądź w projekcie ogólnej ustawy o należyciach prawnych bądź też, w razie gdyby reforma ogólna w najbliższym czasie nie mogła przyjść do skutku, w osobnej noweli rozszerzającej postanowienia ustawy z 31. marca 1890 r. Dz. u. p. l. 53 przyznał dalsze ulgi w należyciach od przeniesienia własności realności włościańskich i małomiejskich i to nietylko w wypadkach nabycia na wypadek śmierci, lecz także i przy czynnościach prawnych między żyjącymi, o ile pozbywający i nabywca podpadają pod pojęcie określone w §. 1. przytoczonej noweli;

IV. aby zastanowił się bliżej na reformę postępowania sądowego w sprawach niespornych, mianowicie zaś postępowania spadkowego, a w związku z tem nad reformą Notaryatu i wniósł projekta ustaw mające na oku zmniejszenie ciężarów połączonych z postępowaniem spadkowym szczególnie na korzyść właścicieli mniejszych posiadłości;

V. aby wniósł w najbliższym czasie w Radzie państwa nowelę do ustawy karnej, bądź dla całej monarchii, bądź to dla Królestwa Galicyi, zaostrzającą i rozszerzającą przepisy przeciw lichwie z uwzględnieniem następujących zasad:

a) by zniesiono dotychczasowy przepis, iż lichwa karygodna zachodzi tylko wtedy, gdy stwierdzonem jest sprowadzenie lub przyspieszenie ruiny majątkowej biorącego kredyt;

b) by rozszerzono pojęcie lichwy także do lichwiarskiego wyzyskiwania w handlu (przy czynnościach kupna-sprzedaży) o ile jest praktykowane zawodowo;

c) by podciągnięto pod przepisy o lichwie wyzyskiwanie lichwiarskie przy wykupywaniu gruntów włościańskich.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Karatnicki.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej, w której uchwała cały powyższy wniosek bez rozprawy, głosując nad każdym punktem oznaczonym liczbami I—V. oddzielnie.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku posła Styły i towarzyszy wzywających c. k. Rząd, aby loteryę liczbową jak najrychlej zniósł

Sprawozdawca p. Antoni Wodzicki uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wzywa Wysoki Rząd, by wszelkich dołożył starań celem zniesienia loteryi liczbowej.

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków galic. funduszu propinacyjnego za rok 1894 i o preliminarzu tego funduszu na rok 1896.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania tego sprawozdania, czyta następujące wnioski komisji:

Sprawozdanie c. k. Dyrekcyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego z jej czynności z dnia 10 grudnia 1895 przyjmuje Sejm do wiadomości, wyrażając Dyrekcyi swoje uznanie.

Przemawia p. Merunowicz, stawiając następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z c. k. Dyrekcją gal. funduszu propinacyjnego wziął pod rozwagę ustanowienie norm stałych według których z zapasów rezerwowych tego funduszu mogłyby być udzielane pożyczki krajowi, powiatom i gminom na cele, mające cechę publicznej użyteczności — przy należytem zapewnieniu bezpieczeństwa dla tych pożyczek, i odpowiedniego ich oprocentowania.

Wnioski w tym przedmiocie przedłożył Wydział krajowy na następnej sesji sejmowej.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Wereszczyński.

Przemawia p. Merunowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba przyjmuje powyższy wniosek komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca wniosek p. Merunowicza.

Sprawozdawca odczytuje dalszy wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Zamknięcie rachunków galicyjskiego funduszu propinacyjnego za r. 1894 przyjmuje Sejm do wiadomości i rachunki te zatwierdza

Izba uchwała bez rozprawy ten wniosek.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896 i odczytuje następujący wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet tych dochodów i wydatków galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. czynsze propinacyjne	3,795.781 zł.
„ 2. opłaty od szynkarzy .	196.300 „
„ 3. opłaty od zakładania gorzelni	—
„ 4. grzywny	3.300 „
„ 5. ze sprzedaży skonfiskowanych przedmiotów	20 „
„ 6. odsetki zwłoki	7.000 „
„ 7. subwencya rządowa .	891.129 „
suma dochodów .	<u>4,893 530 zł.</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896.

Sprawozdawca czyta :

Wydatki.

Poz. 1. wypłata wylosowanych obligacyj . .	1,770.200 zł.
„ 2. wypłata kuponów .	2,099.769 „
„ 3. prowizye bankowe .	3.200 „
„ 4. należności stemplowe	2.790 „
„ 5. podatek dochodowy .	553.890 „
„ 6. podatek zarobkowy .	60 „
suma wydatków .	<u>4,429.909 „</u>

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki galic. funduszu propinacyjnego ogólnego na rok 1896.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1896 i odczytuje następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet galic. funduszu propinacyjnego zasobowego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. odsetki	51.542 zł.
Wydatki	— „

Izba uchwała bez rozprawy powyższy budżet.

Sprawozdawca przedstawia budżet galicyjskiego funduszu propinacyjnego rezer-

wowego na rok 1896. i odczytuje następujący wniosek :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujący budżet dochodów i wydatków galicyjskiego funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896 :

Dochody.

Poz. 1. odsetki do kapitałów 244.741 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe dochody gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896.

Sprawozdawca czyta :

Wydatki.

Poz. 1. płaćce urzędników	27.760 zł.
„ 2. płaćce sług	939 „
„ 3. adjuta	800 „
„ 4. dyurna	14.593 „
„ 5. ryczałt do skarbu państwa na koszt utrzymania kasy	10.000 „
„ 6. czynsz najmu lokalu biurowego	2.500 „
„ 7. koszta administracji powiatowej	27.000 „
„ 8. Dyety i koszta podróży członków Dyrekcji	1.000 „
„ 9. Koszta kancelaryjne	3.000 „
„ 10. „ zarządu	1.000 „
„ 11. „ sądowe	600 „
„ 12. remunerację, zapomogi i wydatki nieprzewidziane	10.000 „
Suma wydatków	99.192 zł.

Izba uchwała bez rozprawy powyższe wydatki gal. funduszu propinacyjnego rezerwowego na rok 1896.

Następuje :

Sprawozdanie komisji bankowej w przedmiocie odnowienia przywileju Banku austro-węgierskiego.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji :

Wysoki Sejm raczy uchwalić następujące rezolucye :

Wzywa się c. k. Rząd, aby przy sposobności przedłużenia przywileju Banku, austro-węgierskiego :

I. przeprowadził zmianę statutu Banku określającą jego właściwy cel i zadanie, mianowicie : utrzymanie regularnej cyrkulacji pieniężnej i ułatwienie stosunków, kredytowych ;

II. zabezpieczył naszemu krajowi zastępstwo jego interesów i potrzeb kredytowych w Radzie generalnej Banku, względnie w tej władzy, która według zmienionego statutu obejmuje główne kierownictwo i kontrolę ;

III. zapewnił sobie stanowczy wpływ na tok interesów bankowych, tudzież ingerencję w zarządzie centralnym (Geschäftsleitung) zorganizowanym na zasadach władzy kolegialnej i odpowiedzialności zbiorowej ;

IV. zapewnił należyte uwzględnienie potrzeb kredytowych rolnictwa i przemysłu rolniczego w dziale kredytu wekslowego, tudzież przyznanie zawodowym reprezentacyom rolników odpowiedniego wpływu na nominacye cenzorów ;

V. spowodował pomnożenie ilości filij bankowych w naszym kraju.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej, w której uchwała cały powyższy wniosek komisji, głosując nad każdym punktem tegoż wniosku oddzielnie.

Następuje :

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycji komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego Galicyjskiego w sprawie subwencyonowania licencyonowanych ogierów prywatną będących własnością, dla poprawienia zawodu koni włościańskich i roboczych dworskich.

Sprawozdawca p. Zamoyski uwolniony od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić;

1. Sejm wstawia na lat sześć począwszy od roku 1896 w budżet wydatków funduszu krajowego kwotę roczną po 5.000 zł. na subwencyonowanie ogierów prywatnych w celu podniesienia chowu koni włościańskich i roboczych, do dyspozycji obydwóch c. k. Towarzystw gospodarskich w porozumieniu z komitetem doradczym dla spraw chowu koni przy c. k. Namiestnictwie.

2. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by wyjednał u. c. k. rządu subwencyę na cel powyższy w tejże samej wysokości.

3. a) Sejm wzywa c. k. Rząd, by znacznie powożył ilość rządowych ogierów w kraju dotychczas niewystarczającą.

b) by również ilość stacyi ogierów rządowych w kraju powiększoną została.

c) by ściśle przestrzegał wykonania ustawy o wspólnem pasaniu ogierów z kłaczami na polach i pastwiskach.

W rozprawie ogólnej przemawia p. Abrahamowicz i stawia poprawkę do wniosku komisji, mianowicie zamiast 1 i 2 punktu wniosku komisji proronuje te punkta w następującej stylizacji:

1. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu by wstawił w preliminarz wydatków budżetu krajowego na rok 1897 na subwencyonowanie ogierów prywatnych w celu podniesienia chowu koni włościańskich i roboczych kwotę 5000 zł. i przeprowadził rokowania z c. k. Rządem co do przyznania takiej samej kwoty na ten sam cel z funduszu w państwowym najmniej na lat 6.

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przedłożył projekt regulaminu co do sposobów i warunków użycia tych kwot z uwzględnieniem odnośnych opinii Towarzystw gospodarskich i komitetu dorad-

czego dla sprawy chowu koni przy c. k. Namiestnictwie.

Izba popiera ten wniosek.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia p. Stanisław Jędrzejowicz stawiając poprawkę, aby w punkcie 1 wniosku komisji zmienić rok, od którego ma się wstawiać subwencyę na r. 1897.

Przemawia p. Gorayski.

Przemawia p. Abrahamowicz, przyłączając się do poprawki postawionej przez p. Stan. Jędrzejowicza.

Przemawia członek Wydziału kraj. p. Romanowicz.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Stan. Jędrzejowicza.

Marszałek zapytuje p. Abrahamowicza czy cofnął swój wniosek.

P. Abrahamowicz oświadcza, że cofa.

W rozprawie szczegółowej, Izba uchwała bez rozprawy wniosek komisji z poprawką p. Stanisława Jędrzejowicza, na którą sprawozdawca się zgodził, głosując nad każdym punktem wniosku komisji oddzielnie:

Następuje:

Sprawozdanie sejmowej komisji przemysłowej z przedłożenia Wydziału krajowego o czynnościach w zakresie przemysłu krajowego (Komisya krajowa dla spraw przemysłowych. „Zasiłki, stypendya, fundusz przemysłowy“).

Sprawozdawca p. Goldman uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego, a względnie komisji krajowej dla spraw przemysłowych z czynności w zakresie przemysłu krajo-

wego, odnośnie do organizacyi wewnętrznej krajowej komisyi, zasiłków i stypendyów na cele przemysłowe oraz funduszu przemysłowego.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego o petycyi gminy Kębłów pow. Mielecki w sprawie ustanowienia rewizorów gminnych a zniesienia rewizorów okręgowych bydła w powiatach pogranicznych.

Sprawozdawca p. Brykczyński czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się ponownie c. k. Rząd, aby nie naruszając ustawy o księgosuszu z dnia 29. lutego 1880 roku w każdej gminie w pasie progranicznym leżącej, o ile przedstawi odpowiedniego kandydata, ustanowił podrewizora, którego obowiązkiem byłoby prowadzenie duplikatu księgi katastralnej dla bydła oraz wydawanie paszportów.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi obszarów dworskich i gmin Janowice i Wróblowice (powiatu Tarnowskiego), tudzież Lusławice, Zakliczyn Wesołów, Stróże i Filipowice (powiatu Brzeskiego) o obwałowanie prawego brzegu Dunajca.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę L. s. 1335. obszarów dworskich i gmin Janowice i Wróblowice powiatu Tarnowskiego, tudzież Lusławice, Zakliczyn, Wesołów, Stróże i Filipowice

powiatu Brzeskiego o obwałowanie prawego brzegu Dunajca odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, a następnie zarządzenia opracowania projektu technicznego po wykończeniu projektów dotychczas już przez Sejm poleconych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi Wydziału powiatowego w Bohorodczanach, tudzież gminy miasteczka Bohorodczany i gminy Sołotwina o regulację rzek Bystrzycy sołotwińskiej i nadwórniańskiej.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Petycyę l. s. 1253 1278 i 1343 Wydziału powiatowego w Bohorodczanach, gminy miasteczka Bohorodczany i gminy Sołotwina o regulację Bystrzycy sołotwińskiej i nadwórniańskiej, odstępuje Sejm c. k. Rządowi do zbadania i wykonania najnagleszych robót ochronnych na podstawie uchwały sejmowej z dnia 6 października 1882 przy pomocy państwa i kraju.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego z petycyi gminy Żuraki powiatu Bohorodczańskiego o regulację Bystrzycy sołotwińskiej.

Sprawozdawca p. Gorayski czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę l. s. 1238 gminy Żuraki powiatu Bohorodczańskiego o regulację Bystrzycy sołotwińskiej odstępuje się c. k. Rządowi

dowi do zbadania i następnie zarządzenia potrzebnych robót ochronnych przy pomocy skarbu państwa i kraju.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej w przedmiocie wyłączenia przysiółka Sajoków (pow. Rudki) z gminy Werbiża i przyłączenia do związku gminnego Horożany małej.

Sprawozdawca p. Okuniewski uwolniony od czytania tego sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę mieszkańców przysiółka Sajoków do L. 902 i do L. 1185 ex 1896 odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i postawienia odpowiedniego wniosku na najbliższej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi Zwierzchności gminnej miasta Sokołowa o odpisanie kwoty 800 zł. 96 at. aw. należnej funduszowi krajowemu tytułem reszty zadeklarowanego datku do budowy drogi krajowej Rzeszów-Nadbrzezie.

Sprawozdawca p. Stanisław Jędrzejowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Petycyę Zwierzchności gminy miasta Sokołowa Ls. 674/1896 o odpisanie kwoty 800 zł. 96 ct. a. w. należnej funduszowi krajowemu tytułem reszty z deklarowanego datku do budowy drogi krajowej Rzeszów-Nadbrzezie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przemawia p. Meruńowicz wnosząc przejście nad tą petycyą do porządku dziennego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia sprawozdawca.

Izba odrzuca wniosek p. Merunowicza, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej z petycyi Wydziału powiatowego w Stryju, o subwencyę na budowę drogi Synowódzko wyżne-Schodnica i mostu na rzece Stryju w Kruszelnicy.

Sprawozdawca poseł Starzyński czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę Wydziału powiatowego w Stryju o subwencyę na budowę drogi Synowódzko wyżne-Schodnica i na budowę mostu w Kruszelnicy, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do możliwego uwzględnienia po myśli okólnika Wydziału kraj. z dnia 22 grudnia 1882 i dodatkowej instrukcyi z dnia 20 sierpnia 1890 r. z uwzględnieniem uchwały Sejmowej z dnia 22 stycznia 1895 dotyczącej bezprocentowej pożyczki w wysokości 25% na budowę mostu w Kruszelnicy.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji drogowej o petycyach drożników dróg krajowych o polepszenie bytu.

Sprawozdawca p. Wiśniewski czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycyę drożników dróg krajowych odstępuje się Wydziałowi krajowemu, do zba-

dania i postawienia odpowiednich wniosków na następnej sesji sejmowej.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następnie:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji Tadeusza Pollo, majstra krawieckiego we Lwowie o udzielenie subwencji jednorazowej na częściowe pokrycie kosztów założenia wzorowej szkoły kroju we Lwowie.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycję Tadeusza Pollo l. s. 1.184 odstępuje się Wydziałowi krajowemu, względnie kraj. komisji dla spraw przemysłowych do zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji włościan gminy Zielonki pod Krakowem w sprawie nadużyć rzekomo popełnionych przez dawniejszą i obecną radę tejże gminy.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję włościan gminy Zielonki powiatu krakowskiego Ls. 1.170 odstępuje się Wydziałowi krajowemu z poleceniem zbadania przytoczonych w petycji zarzutów i odpowiedniego załatwienia.

Izba uchwała powyższy wniosek bez rozprawy.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Mojżesza Rebhuna o opust kwoty

600 zł. należnej z tytułu dzierżawy kraj. opłat konsumcyjnych w powiecie pilźnieńskim za rok 1895.

Sprawozdawca p. Żardecki czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Nad petycją Mojżesza Rebhuna L. s. 1.227 o udzielenie opustu z dzierżawy prawa poboru krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie pilźnieńskim za rok 1895 przechodzi Sejm do porządku dziennego.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji obywateli miasta Brzostka pow. Pilzno w sprawie wyborów do Rady gminnej.

Sprawozdawca p. Ochrymowicz czyta sprawozdanie komisji zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Petycja gminy Brzostka odstępuje się wysokiemu c. k. Rządowi do odpowiedniego załatwienia.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji Rochny Kister, wdowy po nauczycielu religii izraelskiej w Mościskach o wyjednanie wypłacenia jej nieletniemu synowi odszkodowania za doznane kalectwa.

Sprawozdawca p. Ochrymowicz czyta sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Rochny Kister odstępuje się Wysokiemu c. k. Rządowi do przychylnego załatwienia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Marszałek wzywa sekretarzy do oddczytania złożonych interpelacyj:

Sekretarz p. Urbański czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego c. k. Komisarza rządowego

Zważywszy, że Galicya eksportuje przeszło 5 milionów kilogramów surowego mięsa na targ wiedeński, że zatem kraj nasz ma w tem żywotny interes, by mięso galicyjskie przybywało do Wiednia w stanie świeżym i nie bywało z ujmą dla targowej ceny tego produktu krajowego i z dotkliwą stratą dla producentów — z powodu zepsucia podczas transportu w Wiedniu uiszczonem;

Zważywszy, że z powodu niedostatecznej ilości i zanieczyszczenia lodu, dostarczanego do transportu mięsa, znaczna. bo przeszło 5%, wynosząca część tego produktu, dochodzi do Wiednia w stanie zepsutym i bywa tam niszczoną;

Zważywszy, że ze strony producentów krajowych od dawna już podnoszone bywają skargi na przedsiębiorstwo, które posiada monopol dostarczania lodu do transportu mięsa, a które to przedsiębiorstwo, mając siedzibę po za krajem, nie jest w stanie zachować należytej staranności w dostawie czystego lodu i w potrzebnej obfitości dla wagonowego transportu mięsa;

Zważywszy wreszcie, że dotychczasowe żądania producentów, skierowane do Władz państwowych i zarządów kolejowych, aby ten monopol obcego przedsiębiorstwa został uchylony, a producentom pozostawiony został wolny wybór przedsiębiorstwa, zostały bezskuteczne;

Podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd

1) Czy powyżej opisane stosunki są c. k. Rządowi wiadome i co zamierza

uczynić, by ochronić na przyszłość producentów rzeźnego mięsa w Galicyi od stałych, nie z ich własnej, lecz z obcej winy pochodzących strat.

2) Czy i jakie zachodzą przeszkody, by dostawa lodu do transportu mięsa z Galicyi powierzona została przedsiębiorstwu krajowemu, dającemu większą rękojmię dbałości dla interesów krajowej produkcji i handlu.

Lwów dnia 1 lutego 1896.

Interpelujący
M. Onyszkiewicz.

Zdzisław Obertyński, Fr. Rozwadowski, Rey, St. Polanowski, Starzyński, Mikołaj Torosiewicz, Ochrymowicz, Pilat, Brykczyński, Skałkowski, Wodzicki, E. Torosiewicz, Urbański, G. Romer, Stadnicki, Rayski, Abrahamowicz, Zaleski, Jaworski Kraiński, J. Męciński, J. Dembowski, Vivien, Borkowski, J. Puzyna, Fr. Jędrzejowicz, Theodorowicz, Schnell, Karol Dzieduszycki, Wojciech Dzieduszycki, Jan Trzecieski, Gorayski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stanisław Niezabitowski czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego.:

Interpelacya

do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego.

Ponieważ pisarze przy c. k. Sądach powiatowych, tak zwani dyurniści, ciągle domagają się od Wysokiego Rządu, aby lata ich służby stały na równi ze służbą wojskową tj. w ten sposób, aby po 12tu latach służby przy Sądzie wolno im było awanzować na urzędnika manipulacyjnego XI. klasy tj. kancelistę, co zdaje się być uzasadnionem ze względu na przyszłość i starość.

Dlatego podpisani zapytują, o ile życzeniu temu może Wysoki Rząd zadosyć uczynić.

Lwów dnia 1. Lutego 1896.

Kramarczyk
interpelant.

W. Szwed, Potoczek, Żardecki, Karol Dzieduszycki, Niebyłowiec, Wachnianin, Data, Warzecha, Ostapczuk, Dr. Bernadzikowski, Styła, F. Krempa, Klemensiewicz, d'Abancourt, Nowakowski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu:

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interpelacya

posła Nowakowskiego do c. k. Komisarza rządowego.

Dnia 24. Lipca 1895 roku zjechał do wsi Butyn w powiecie żółkiewskim c. k. sekretarz Starostwa, p. Słonecki. i pozasądzał członków gminy z przysiółka Szyzaki za to, że czasem było weszło do dworskiego lasu, na karę po 1, 2 i 3 doby aresztu i na karę pieniężną od 1 do 18 zł. w. a.

Gdy jeden włościanin, Pawło Czykało, zaprzeczył gajowemu, że wcale nie pasł w lesie, to pan sekretarz Słonecki oburzył się tem i krzyknął: „psia ci mać, złodzieju“, szturchał go laską w zęby i uderzył kilka razy po plecach.

Chociaż Czykało zniósł tę zniewagę i nawet słowa nie powiedział, to jednak c. k. Starostwo w Żółkwi zasądziło go za sprzeciwienie się władzy na 80 zł. w. a. kary.

To uczyniono tylko dlatego, że Pawło Czykało zaskarżył p. Słoneckiego do Sądu, który skazał p. sekretarza za pobicie, a względnie za obrazę honoru na 5 dni aresztu, a względnie na 25 zł. grzywny.

Prywatnie za pośrednictwem Jana Gigla, zarządcy dóbr w Mostkach wielkich, dano do poznania Pawłowi Czykałe, że mu Starostwo karę daruje, jeżeli Czykało odstąpi od skargi, i że on dostanie jeszcze kilkanaście zł. w. a.

Pan Gigiel był pełnomocnikiem p. Słoneckiego w Sądzie, ponieważ świadkowie gospodarze z Butyn: Michał Chotyszyn, Petro Szewczuk, Wasyl Szewczuk i Jacko Chirasz zeznali w Sądzie i są gotowi to przysięgą stwierdzić, że Pawło Czykało ani słowem sekretarzowi się nie sprzeciwiał,— dlatego podpisani zapytują pana Komisarza rządowego:

1) Czy Rząd wie o postępkach pana Słoneckiego, czy uważa ten postępek za legalny, a jeżeli nie, czy zamierza zastosować do niego przepisy obowiązującej ustawy.

2) Na jakiej podstawie skazało c. k. Starostwo w Żółkwi Pawła Czykałę na 80 zł. w. a. grzywny bez przeprowadzenia śledztwa a tylko na podstawie relacji tego samego sekretarza, któremu sądownie udowodniono przekroczenie ustawy?

Lwów dnia 1. lutego 1896

Interpelant:
Stefan Nowakowski.

Ostapczuk, Okuniewski, Kulczycki, Hamorak, Wachnianin, Niebyłowiec, Średniawski, Winniczuk, Ochrymowicz, Warzecha, F. Krempa, Dr. Bernadzikowski, Styła, Kramarczyk, W. Szwed, Żardecki.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Karatnicki czyta następującą interpelację do c. k. Komisarza rządowego:

Interdelacya

do Wgo pana Komisarza rządowego.

Nie będziemy się rozwodzić nad tem, jak wielką jest nędza naszego ludu wiejskiego, nie będziemy dowodzić, do jakiego stopnia ona dochodzi, gdyż ta rzecz dobrze

wszystkim jest znaną, — przytoczmy tylko jedną bardzo ważną przyczynę, mianowicie powtarzające się rok-rocznie wylewy rzek, a speszalnie dwóch, Bystrzycy i Dniestru w powiecie Stanisławowskim. Nad temi rzekami leżą wsie, a to: Dubowce, Pobereże, Wołczyniec, Uhorniki, Mykietyńce, Czerniów i w. i., zatem z powodu, że wylewy powtarzają się rok-rocznie najmniej raz, albo dwa i trzy razy do roku, zabierają one nie tylko same nasienie i same zboże na pniu, ale jeszcze do tego na tych parcelach pozostawiają dużo szutru i piasku, wskutek czego grunt staje się nieurodzajnym, gdy zaś gmina albo obszar dworski poda prośbę do Starostwa i Urzędu podatkowego o wydelegowanie komisji celem zbadania stanu rzeczy i o odpisanie podatków od tych parcel, to władze do tego kompetentne mniej więcej nie zwracają uwagi na nędzę ludu, a tylko podatki od parcel, zalanych wodą i od zboża zabranego albo zamulonego odpisują jedynie w jakiejś części, a nie w całości.

Z tych powodów zapytują podpisani Wysoki c. k. Rząd, czy zamierza zarządzić, by od parcel, zalanych wodą, podatki w tym roku zupełnie odpisane zostały?

Lwów dnia 1. lutego 1896.

Interpelant:
Łazarz Winniczuk.

Ostapczuk, Nowakowski, Okuniewski, Warzecha, Styła, Niebyłowiec, Ochrymowicz, F. Krempa, Potoczek, Data, Kramarczyk, W. Szwed, Dr. Bernadzikowski, Śre-dniawski.

Marszałek oznajmia, iż interpelację tę udzieli p. Komisarzowi rządowemu.

Sekretarz p. Stan. Niezabitowski, czyta porządek dzienny następnego posiedzenia.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 3. lutego b. r. godzinę 10 przed połud.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. min. 5. po południu.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni w. r.

Sekretarze:

Zdzisław Tarnowski w. r.

Stanisław Niezabitowski w. r.